

[Birthe Hansen]

om opdræt af vildt end det, ministeren har fremsat, og som vi nu har til første behandling i dag. § 2 i lovforslaget bør efter min mening helt klart have et andet indhold, nemlig et forbud mod erhvervsmæssigt opdræt af traditionelt vildtlevende pattedyr og fugle, som lever her i landet. Man kunne tilføje en eventuel dispensationsmulighed, som kunne gives efter forhandling mellem de berørte ministerier og organisationer. Så ville dyrenes velfærd være udgangspunktet, som det bør være, også ud fra et etisk synspunkt. I det hele taget bør det være velfærdet, der skal dominere; det dækker langt bedre end lovforslagets ord om naturlige behov, som selvfølgelig også skal tilgodeses, men det er altså ikke nok.

Som jeg indtil nu har sagt, har jeg mange og store indvendinger mod lovforslaget. Vi er nemlig også i SF af den helt klare opfattelse, at opdræt af harer, hvad enten det er til eksport, med udsætning for øje eller andet, og hvad enten det er en nicheproduktion, som nogle mennesker kan tjene nogle penge på, bør forbydes. Vi finder derfor, at det vil være forkert af ministeren på baggrund af anbefalinger af nogle forskellige burtyper at fremkomme med regler for at tilgodese den form for opdræt, og jeg venter som den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Nielsen, meget spændt på ministerens udlægning af, hvordan flugtmulighederne for en hare er, når den er i bur, for mig at se kan en flugt kun ske, hvis lågen står åben, hvis der overhovedet ingen låge er i buret, eller hvis det er åbne bure. Ellers forstår jeg ikke et ord af det.

Det samme gælder rævehold. Det er vi også imod, når de holdes i små bure. I lovforslaget nævnes, at nu vil man tilgodese rævene med redekasser, og at de ikke skal udsættes for træk. Nej, det skal de vel ikke, men det er bare ikke tilstrækkeligt til at sikre ræves velfærd, for hvis de alligevel skal gå rundt i små bure på trådnæt, er deres bevægelsesmuligheder begrænset, og deres stimulering er lig nul.

Vi mener heller ikke, at hjortes velfærd bliver tilstrækkelig tilgodeset, bare der er nok græsproduktion på arealet. Det nævnte den socialdemokratiske ordfører også, og det vil jeg gerne gentage. Der bør også være helt klare regler om dyretæthed og flokstørrelser.

Så jeg skal slutte med blot at nævne, at hvis vi skal kunne stemme for dette lovforslag ved

tredjebehandlingen, skal der rigtignok finde væsentlige ændringer sted inden da.

Niels Højland (FP):

Lov om opdræt af vildt og ræve er en følge af beslutningsforslag nr. B 58 af 30. maj 1990. Det viser igen, hvad der sker, når et forslag presses igennem af forskellige miljøorganisationer.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor ræve til pelsproduktion er taget med i denne lovgivning. Man skriver godt nok i bemærkningerne til lovforslaget, at opdræt af ræve har en række lighedspunkter med opdræt af vildt. Det kunne være interessant at vide, hvori disse lighedspunkter ved opdræt af ræve består, da man ved, at ræve har været i fangenskab i langt over 100 år. Det er ikke ræve fra den danske natur, der er fanget og sat i et bur; det er ræve, der har været opdrættet igennem over 100 år.

I bemærkningerne til lovforslaget udtaler Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr ligeledes vedrørende opdræt af ræve, at der på daværende tidspunkt ikke var udviklet et burmiljø eller alternative systemer, som sikrede, at dyrene ikke blev påført urimelige ulemper. Rådet fandt på denne baggrund, at produktionen var etisk uacceptabel. Alene en sådan konstatering fra Ethisk Råds side er en grov hån og en helt urimelig og udokumenteret påstand. Samtidig er det en grov beskyldning over for de danske pelsdyravlere, som i dette tilfælde vil blive kæmmet over én kam.

Danske pelsdyravlere er kendt verden over for at være blandt de dygtigste og blandt dem, der passer deres dyr bedst og har den bedste pelsproduktion. Og det opnår man ikke, hvis man mishandler sine dyr eller har dem gående under uetiske og dårlige forhold. En sådan påstand bliver ikke mere rigtig og bedre dokumenteret af, at den bliver sagt her fra talerstolen i Folketinget flere gange. Der er måske flere, der tror på det, men det bliver ikke mere rigtigt af den grund.

Derfor er vi af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag er helt unødvendigt. Der burde slet ikke være en sådan lovgivning.

I lovforslaget står der også, at man kan trænge ind på en pelsfarm uden retskendelse. Det er helt uacceptabelt, og vi mener ikke, at denne lov vil kunne udformes, så Fremskridtspartiet kan stemme for den.